

STARI COPATKI SO LEPI IN NOVI

V četrtek so v Prešernovem gledališču premierno uprizorili otroško predstavo Muca Copatarica. Če ne pospravljáš copatov, ti jih pospravi in zašije Desa Muck.

Špelca, Bobek, Janezek, Tine, Tonka, pravzaprav pa vsa mularija nekdanjega in današnjega časa, je tako zaposlena z igro, da jim je na primer pospravljanje in skrb za copatke zadnja briga na tem svetu. Šele ko jih zazebe v njihove male nogice, opazijo, da so bosí. Muca Copatarica je še enkrat znova opravila svoje poslanstvo, ki ga z uspehom opravlja že petdeset let. Lani je namreč minilo pol stoletja, odkar je Ela Peroci to danes že slovensko pravljico klasiko, prvič objavila v takratnem mladinskem tisku. To je bil tudi eden od razlogov, da v Prešernovem

gledališču za letošnjo otroško predstavo pripravijo prav *Muco Copatarico*. Sicer so predstavo, kot beremo v repertoarni napovedi sezone, načrtovali že jeseni, a so ob nekaj spremembah in ob prezasedenosti igralskega ansambla "muco" prvič uprizorili pretekli četrtek.

Dobre pol ure dolga igra, kar je pri otroških predstavah sicer običajni prag, ko otroci še lahko pozorno sledijo dogajanju na odru, se je kakopak začela z otroško igro, lovljenjem, skrivanjem, preskakovanjem kozlička ... Ampak vaški mulci tokrat niso bili navadni mulci. Pojavu sicer ne bi mogli reči šok, zagotovo pa je bilo simpatično presenečenje, da so v vlogah neredoljubnih mulcev namesto otrok zaigrali kar profesionalci domačega gledališkega ansambla. Tisti, ki jih ob drugih večerih vidimo v drugih predstavah, kot so *Akvarij*, *Partnerski odnosi* ali pa *Kralj Lear*. Da je

bila taka odločitev na mestu, so vseskozi dokazovali igralci sami. Bratec in sestra, Bobek in Špelca, Igor Štamulak in Vesna Pernarčič Žunić sta kot bi rekli povsem "noter padla" v svoji vlogi, nekoliko starejša mulca Branko Jordan in Matjaž Višnar (Janezek in Tine) sta delovala že bolj poniglavo in manj otročje, a v ključnih momentih še vedno otroško (prestrašeno z velikimi očmi sredi temnega gozda). Prav tako je ravno prav otroško scrkljana edinka Tonka, ki jo igra Darja Reichman. In Pavel Rakovec, ta večni zajec, ravno prav prijazen in plašen, da ga najmlajši gledalci lahko vzamejo za svojega.

Predstavo sta v ustvarjal-

nem dvojcu zasnovali, v Prešernovem gledališču že dvakrat preverjeni (*Blazno resno zadeti*, *Blazno resno slavni*), režiserka Katja Pegan, dramaturgija in songe pa je napisala Desa Muck. Predstavo dopolnjuje scenska zasnova Damijana Cavazze in otrokom prijazna glasba Mirka Vuksanoviča, kostumi Ane Matijevič pa so pravzaprav taki, kot jih v Muci Copatarici pričakujemo in jih je pred petdesetimi leti narisala Ančka Gošnik Godec.

Desa Muck v predstavi tudi zaigra v vlogi Muce Copatarice, materinsko vzgojna in umirjeno poduhovljena, ki je na vrhuncu igrice s svojo šiviljsko delavnico pripeljana na oder kot nekakšen

jogi, polna odprtih čaker za neredoljubne otroke, ki bodo odtlej bolj pridni kajne. Sicer pa se nam zdi nauk simpatične in igrive kranjske Muce Copatarice vendarle zelo posodobljen in na kožo današnjim otrokom. Namreč: če ne pospravljáš in ne skrbiš za svoje copatke, bo njihovo iskanje še zate ena igra več, pa še Desa jih bo spravila, očistila in zašila, da bodo kot novi. Po odzivih v dvorani, običajni obiskovalci premier so tokrat s seboj pripeljali svoje otroke, nečake in vnuke, bo kranjska Muca Copatarica obredla Slovenijo po dolgem in počez. In otroci bodo še vedno otroci, le copatki bodo kot novi.

Mularija iz kranjskega gledališča: (od leve) Matjaž Višnar, Igor Štamulak, Vesna Pernarčič Žunić, Darja Reichman in Branko Jordan / Foto: Damjan Švarc

Igor Kavčič